

Κεϊπερτ ὡς μήπω ἐξερευνηθέντες (régions non explorées). Τὴν λυπηρὰν ἐντύπωσιν, ἣν ἐμποιεῖ τοῦτο νῦν μάλιστα, ὅτε καὶ αὐτῆς τῆς σκοτεινῆς κληθείσης ἡπείρου, τῆς Ἀφρικῆς, αἱ ἄγνωστοι χῶροι ἐρευνῶνται καὶ σπουδάζονται ὑπὸ μεγάλης πληθύος τολημῶν περιηγητῶν, μετριάξει πως, νομίζομεν, ἡ βεβαιώσις, ὅτι τώρα μόλις ἀνακαλύπτονται καὶ γίνονται γνωστοὶ τόποι ἄγνωστοι τῶς, καίπερ κείμενοι ἐν χώραις, οἰκουμέναις ὑπὸ ἐθνῶν πλουσιωτάτων, προηγμένων ἐν τῇ πολιτισμῷ καὶ πρωτοστατούντων ἐν τοῖς γράμμασι καὶ ταῖς ἐπιστήμαις.

Διὰ τῶν νεωτάτων ἐρευνῶν τοῦ Schrader κατεδείχθη ὅτι ἐν τοῖς Πυρρηνίοις ὑπάρχουσι τόποι μεγάλης ἐκτάσεως παντελῶς ἄγνωστοι ἄχρι τοῦδε γεωγραφικῶς. Οὕτως ἡ κοιλάς Ἀρὰν ἐν τοῖς γεωγραφικοῖς πίναξι παρίσταται ὡς κείμενη ἐν τῇ πρὸς τὴν Μεσόγειον θάλασσαν τετραμμένη χώρᾳ, ἐν ᾗ τὰ ὕδατα ταύτης συμβάλλουσιν εἰς τὸν ποταμὸν Γαρούναν. Ἐκ τῶν τριγωνομετρικῶν ἐρευνῶν τοῦ Schrader ἐγνώσθη ὅτι ὀφίσταται φάραγξ διχοτομοῦσα ὄφρυν ὀρέων, ἥτις ὑπελαμβάνετο ὡς μία καὶ συνεχής. Ὡς δ' ἐβεβαιώθη ὑπὸ τοῦ ἐν Τουλούζῃ ἐπιστήμονος Jaubernat, ἐν τῇ φάραγγι ἐκείνῃ ὑπάρχει καὶ λίμνη, ἡ μεγίστη μάλιστα τῶν κατὰ τὴν ἀρκτικὴν κλιτὸν τῶν Πυρρηνίων λιμνῶν. Μέχρι τοῦ ἔτους 1883, ὅτε ἐξερεύνησε τὴν χώραν ὁ Jaubernat, ἡ λίμνη αὕτη ἦτο ἄγνωστος. Πλὴν τούτων ὁ Schrader ἀπέδειξεν, ὅτι νοτίως καὶ νοτιοανατολικῶς τῆς κοιλάδος τοῦ Ἀρὰν ὑπάρχουσιν ὄρη συνεχῇ ἔχοντα ὕψος μέχρι 3100 μέτρων, ἐν οὐδενὶ γεωγραφικῷ πίνακι σημειούμενα.

*Π.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Συχνότατα τὰ πλοῖα ἐν θαλάσῃ συναντῶσιν ὑφάλους καὶ πλέοντας πάγους. Σπανίως ὅμως ἡκούσθη σύρραξις πρὸς θαλάσσια ζῶα. Τελευταίως ὅμως συνέβησαν δύο τοιαῦται. Τὴν πρώτην ἡ Ἀμερικανικὴ ἐπιστῆμη ἀναφέρει ὡς ἐξῆς:

«Τὸ ἀλλανδικὸν ἀτμόπλοιον Βεσλάνδ 3500 τόνων ἀπῆρεν ἐξ Ἀμβέρσης τὴν 11 Ἰουλίου 1886 καὶ προσωρμίσθη εἰς Νέαν Ὑόρκην τὴν 27 τοῦ αὐτοῦ μηνός. Ὁ κυβερνήτης τοῦ πλοίου διηγεῖται, ὅτι τὴν δευτέραν ἡμέραν τῆς ἀναχωρήσεώς του, περὶ τὴν μεσημβρίαν, παρτήρησε φάλαιναν κολυμβῶσαν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν ὑδάτων καὶ κατεβυνομένην πρὸς τὸ πλοῖον κατ' εὐθείαν. Πρὸς ἀποφυγὴν τῆς μετὰ τοῦ ζώου συναντήσεως δὲν ἔλαβεν οὐδὲν μέτρον, ὑποθέτων, ὅτι μόνον τὸ ζῶον πλησιάζοντος τοῦ πλοίου θὰ παρέκκλινε. Συνέβη δὲ τούναντίον. Ἡ φάλαινα οὐδόλως παρέκκλινε, καὶ τὸ πλοῖον πλέον μετὰ μεγίστης ταχύτητος ἔκοψε ταύτην εἰς δύο. Ἐπισυνέβη σύρραξις ἰσχυροτάτη ἐπιβραδύνουσα τὸν δρόμον τοῦ

πλοίου, διότι ἡ κοπεῖσα φάλαινα εἶχε μήκος 80 ποδῶν. Τὸ ζῶον ἀπέθανεν ἐν ἄκρῃ.»

Ἀφ' ἑτέρου ὁ ἐν Πετρούπολει καθηγητῆς Ροστόβσκυ ἐγνώρισεν εἰς τὴν «Nature» τὰ ἐξῆς:

«Ὁ ἀνθυπλοίαρχος Κιτάιφ μοι γράφει γεγονὸς πρωτάκουστον, σύρραξιν πλοίου πρὸς φουσιτῆρας τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ. Τὴν 19 Ὀκτωβρίου παρέμεινα ἐπὶ τῆς γαφύρας τοῦ πλοίου «Πετρούπολις» μετὰ τινῶν ἐπιβατῶν. Ὁ καιρὸς ἦτο νεφελώδης, οὐχὶ δὲ τόσῳ θερμὸς. Ὁ Ὠκεανὸς ἐκυλινδεῖ ἡσυχῶς τὸ πλοῖον ὅπερ ἔπλεε μετὰ ταχύτητος 11 μιλίων τὴν ὥραν. Αἶφνης ἠσθάνθημεν κύπτον καὶ μετὰ τούτων ἄτακτον τὴν κίνησιν τῆς ἑλικος. Ἐτρεξα πρὸς τὴν πρύμνην καὶ παρατηρήσας ἐξεπλάγην ἐκ τῆς μεγίστης ποσότητος τοῦ αἵματος ἣν ἔφερον τὰ ὀπισθεν τοῦ πλοίου κύματα. Κατ' ἀρχὰς ἐνόμισα ὅτι ναύτης τις ἢ ἄλλος ἐπιβάτης καταπεσὼν ἐνεπλάκη εἰς τὰς πτέρυγας τῆς ἑλικος, ἀλλ' ἀμέσως φωναὶ ἀπὸ τῆς πρῶρας ἡκούσθησαν: Ἐφρονεύσαμεν φάλαιναν. Οἱ ἐπιβάται καὶ τὸ πλήρωμα παρεκάλεσαν τὸν κυβερνήτην νὰ ὀπισθοδρομήσῃ ἵνα ἴδωσι ἐκ τοῦ πλησίον τὸ κῆτος. Ὁ κυβερνήτης συγκάτευσε καὶ μετὰ τινας στιγμὰς εἰσῆλθε ἐν τῷ πλοίου εὐρίσκοντο δύο φουσιτῆρες τεθηγκότες ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ πρὸς τὰ ἀριστερὰ αὐτῶν διεκρίνετο μεγίστη καὶ βαθεῖα πληγὴ. Τὸ πρὸς τὰ δεξιὰ κῆτος φαίνεται ὅτι ἐφρονέθη ὑπὸ τῆς ἑλικος, διότι ἔφερε πληγὴν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς. Ὑπελογίσσαμεν τὸ μήκος τῶν κητῶν εἰς 75—80 πόδας. Οὐχὶ δὲ πολὺ μακρὰν, μηδὲλως ταρρασομένη ἐκ τῆς θέας τῶν πτωμάτων, ἐκολύμβα ἀγέλη φουσιτῆρων.

Οἱ Ἀμερικανοὶ θεωροῦντες μακρὰν τὴν ἀπὸ τοῦ Ἀτλαντικοῦ εἰς τὸν Εἰρηνικὸν Ὠκεανὸν ὁδὸν διὰ τοῦ διασχίζοντος τὴν ἡπειρον αὐτῶν Εἰρηνικοῦ σιδηροδρόμου, σχεδιάζουσι τὴν στρώσιν νέου σιδηροδρόμου διὰ τῶν βραχυδῶν ὁρέων, δι' οὗ θὰ συντέμενται ἡ ὁδὸς κατὰ 300 μίλλια. Αἱ φυσικαὶ καὶ τεχνικαὶ δυσχέρειαι, ἃς πρόκειται νὰ κατανικήσωσι πρὸς κατασκευὴν τοῦ σιδηροδρόμου τούτου εἶνε μέγισται καὶ τεράστιαι. Οὕτω τὸ ὄρος Grays Peak θὰ διατηρηθῇ εἰς ὕψος δεκακισχιλίων ποδῶν ὑπὲρ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, διὰ σύριγγος μήκους εἰκοσιπεντάκις χιλίων ποδῶν. Ἐκ τῶν εἰκοσι στενῶν τῶν Βραχωδῶν ὁρέων ἐπὶ τὸ μόνον κεῖνται εἰς ὕψος κατώτερον τῶν δεκακισχιλίων ποδῶν ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης, ἐκ δὲ τῶν 73 σταθμῶν τοῦ Κολοράδου μόνον 12 κεῖνται εἰς ὕψος κατώτερον τῶν πεντακισχιλίων ποδῶν, δέκα δὲ εἰς ὕψος κατώτερον τῶν δεκακισχιλίων.

Οἱ ἐν Παρισίοις κωφάλαλοι ἐώρτασαν διὰ συμποσίου τὴν 174ην ἐπέτειον τῆς γεννήσεως τοῦ ἀββᾶ Δελεπέ, τοῦ ἐφευρέτου τῆς γλώσσης τῶν κωφάλαλων. Εἰς τῶν συνδαιτυμῶν ἀντιπροσωπεύων τὴν ἐταιρίαν τῶν λογίων ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν τοῦ Φερδινάνδου Βερθέ, ὅστις ἦτο κωφάλαλος καὶ ὁ ἀρχαιότερος τῶν καθηγητῶν ἐν τῇ Ἐθνικῇ Ἰδρύματι τῶν κωφάλαλων. Εἰς τῶν παρισταμένων καθηγητῶν ἐξήγησε διὰ τῆς μιμικῆς τὴν ὁμιλίαν τοῦ ρήτορος, τότε δὲ παταγώδεις ἐξερράγησαν ἐπευφημίαι. Ἡ ἐρμηνεία τῆς ὁμιλίας ἔδωκεν ἀφορμὴν εἰς ζωηρότατα μιμικὰ σχόλια με-

ταξὺ τῶν κωφαλάων συνδαιτυμόνων, μέχρι τέλους τοῦ γεύματος διαρκέσαντα.

Ἀγγλικὴ ἐφημερίς ἐδημοσίευσε τὰς ἀκολουθοῦσας ὁδηγίας περὶ τῆς χρήσεως τῶν διὰ πετρελαίου φωτιζουσῶν λυχνιών, δι' ὧν δύνανται νὰ προληφθῶσι πλεῖστα ἐκ τούτων δυστυχήματα.

Ἡ λυχνία πρέπει νὰ ἔχῃ βάσιν βαρεῖαν καὶ πλατεῖαν.

Ἡ θρυαλλίς πρέπει νὰ εἶνε μαλακὴ καὶ ὁ ἱστός αὐτῆς χαλαρὸς.

Ἡ θρυαλλίς πρέπει ν' ἀποξηραίνεται πρὸ τοῦ πυρός, προτοῦ εἰσχθῇ εἰς τὴν λυχνίαν.

Ἡ θρυαλλίς πρέπει νὰ πληροῖ ἀκριβῶς τὸν σωλήνα χωρὶς νὰ συμπιέζεται.

Ἡ θρυαλλίς πρέπει νὰ διαποτισθῇ ὑπὸ τοῦ πετρελαίου προτοῦ ἀναφθῇ.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἀνάπτεται ἡ λυχνία, ἡ θρυαλλίς πρέπει νὰ εἶνε χαμηλὴ καὶ κατόπιν νὰ ὑψωθῇ βαθμὴν.

Ὅσαι λυχνίαι δὲν ἔχουσιν ἀποσβεστικὸν σύστημα πρέπει νὰ σβύνωνται ὡς ἐξῆς· Καταβιβάζεται ἡ θρυαλλίς μέχρις οὗ ἡ φλόξ κατασταθῇ μικρὰ καὶ παλίστα, τότε φασὰ τις ἰσχυρῶς διευθύνων τὸ ρεῦμα τοῦ αέρος ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου μέρους καὶ οὐχὶ ἐκ τῶν ἄνω πρὸς τὰ κάτω.

Ἰκανὸς λόγος ἐγένετο ἐσχάτως περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς καλλιέργειας τῶν σακχαροτέυτων ἐν Θεσσαλίᾳ. Τὰ περὶ τούτου ἔχουσιν ἀκριβῶς ὡς ἐξῆς· Πέρουσιν ἀπεστάλησαν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν εἰς τινὰς τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κρατοῦς δράμα ἓξ τινὰ σπόρου ἐκλεκτοῦ σακχαροτέυτλου πρὸς δοκιμὴν. Εἰς τινὰ μέρη τῆς Θεσσαλίας ὁ σπόρος ἐσπάρη, ἐφύησαν δὲ σακχαροτέυτλα, τὰ ὅποια ὡς ἐκ τοῦ ὅγκου αὐτῶν ἐξεληφθήσαν ὑπὸ τῶν ἀγνοούντων τὰ καθέκαστα τῆς καλλιέργειας ταύτης ὡς ἐπιτυχόντα. Τὰ σακχαροτέυτλα ταῦτα οὔτε ἀνελύθησαν, ὅπως γνωστὴ τὸ ποσοστὸν τῆς σακχαρώσεως, ἣν περιεῖχον, οὐδ' ἐπὶ μετὰ ἄλλης ἐκτάσεως ἐκαλλιεργήθησαν. Ἐκ προγεγεσμένων καλλιεργιῶν, γενομένων ἐν Ἀττικῇ, ἀλλ' ἐπὶ λίαν περιωρισμένων ἐκτάσεων, δις μὲν ἐν τῷ Δημοσίῳ Δενδροκομείῳ, ἀπαξ δὲ ἐπὶ τῶν ἐν Μαραθῶνι κτημάτων τοῦ κ. Π. Σκουζέ ἐβεβαιώθη, ὅτι ἐκλεκτὰ σακχαροτέυτλα καλλιεργούμενα ἐνταῦθα ἀποφέρουσι χημικῶς (οὐχὶ δὲ καὶ βιομηχανικῶς) ὠρισμένην σάκχαριν 3 1/2—4 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν.

Κατὰ τὴν «Ἑλληνικὴν Γεωργίαν» ἡ εἰς τὰ ἐν Θεσσαλίᾳ κτήματα τοῦ κ. Κ. Ζάππα καλλιέργεια τῆς βοιχημίας βαίνει ἄριστα. Ὁ εἰσαγαγὼν εἰς τὰ κτήματα τὴν καλλιέργειαν τοῦ κλωστικοῦ τούτου φυτοῦ κ. Βιγγλερ συμβληθεὶς ἐσχάτως μετὰ τοῦ κ. Ζάππα προτίθεται ἐφέτος νὰ ἐπεκτείνῃ τὰς ἐκ βοιχημίας φυτείας ἐπὶ ἑκατὸν στρεμμάτων. Ἡ ἐπίδοσις τῆς παρ' ἡμῖν καλλιέργειας τοῦ φυτοῦ τούτου, ἡ ὀφειλομένη εἰς τὴνδὴν ἐπαετιῖαν ὑπὸ τοῦ κ. Ζάππα γενναίαν ἐποστήριξιν τῶν προσπαθειῶν τοῦ κ. Βιγγλερ, ἔσται εὐεργέτημα διὰ τὸν τόπον καὶ ἰδίως διὰ τὴν Θεσσαλίαν, καθότι ἡ κλωστικὴ αὕτη ὕλη εἶνε κατὰ πολὺ ὑπερτέρα καὶ πολυτιμότερα τοῦ βόμβακος.

Ἐν Mount—Stewart, ἔνθα διατρίβει ἡ οἰκογένεια τοῦ ἀντιβασιλέως τῆς Ἱρλανδίας λόρδου Λονδόνδερου, πρὸ τινος καιροῦ κλέπται ἡνέφξαν μυστηριωδῶς τὸ ὑπόγειον καὶ ἀφῆρσαν ἀπ' αὐτοῦ ἑκατὸν τριάκοντα καλὰ τοὺς πλῆρεις φιαλῶν οἴνου. Ὁ λόρδος Λονδόνδερου μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐδημοσίευσε τὴν ἐξῆς εἰδοποίησιν εἰς τὰ ἀγγλικά φύλλα. «Δὲν δύναμαι νὰ ὑποθέσω ὅτι οἱ κύριοι κλέπται καθὼς καὶ οἱ κλεπταποδόχοι τῶν οἴνων μου γνωρίζουσι νὰ ἐκτιμήσωσι τὴν ἄξιν αὐτῶν. Οἱ οἶνοι οὗτοι τοῦ οἴκου μου μοὶ ἐδωρήθησαν ἅπαντες ὑπὸ ἐξόχων προσώπων, εἶνε δὲ ἄξιοι νὰ ποθῶσι ὑπὸ βασιλέων καὶ αὐτοκρατόρων. Παρακαλῶ λοιπὸν νὰ μοὶ στείλωσιν οἱ κλέπται ἀνθρωπὸν τινα, ὃν διαβεβαιώ διὰ τοῦ λόγου τῆς τιμῆς μου ὅτι δὲν θὰ καταδιώξω οὔτε θὰ ζητήσω τὴν τιμωρίαν του, ὅπως ἀγοράσω τὰς κλαπείσας φιάλας μου, πληρόνων ἄνευ διακρίσεως ποιότητος μίαν γκινέαν δι' ἑκάστην φιάλην, φέρουσαν ἀλύμαντον τὴν σφραγίδα. Διατὶ ἀφοῦ οὕτως ἢ ἄλλως θὰ πωληθῶσιν οἱ οἶνοί μου νὰ μὴ προτιμηθῶ ἐγὼ ὡς ἀγοραστής;»

Περὶ τῶν ἔξεων τῶν πολιτικῶν τῆς Ἀγγλίας τὰ ἀγγλικά φύλλα δίδουσιν ἡμῖν τὰς ἐπομένους πληροφορίες· «Πρὸ πολλῶν χρόνων νεαρὰ τινα μέλη τοῦ κοινοβουλίου εἰσήγαγον τὸν συρμὸν νὰ μὴ πίνωσι τρώγοντες καμπανίτην, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ τὰ ἤττον ἐρεθιστικά ἀλκαλικά ὕδατα, ἅτινα σήμερον κατήντησαν παγκόσμια, πολὺ περισσότερον ἢ ἄλλοτε ὁ καμπανίτης καὶ ὁ ἐρυθρὸς οἶνος. Ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Γλάδστωνος συνηθροίσθησαν ποτὲ πολυάριθμοι συνάδελφοι, οἵτινες πάντες ἡνρήθησαν νὰ πίνωσι οἶνον πνευματώδη ποτὰ. Ἡ ἀπόφασίς των αὕτη δὲν διήρκεσεν ἐπὶ πολὺ, διότι εἰς ἑτέραν περίστασιν μόνον ὁ Κάρολος Δίλκε ἔμεινεν μέχρι τέλους ἐγκρατὴς ποτῶν. Ὁ Γλάδστων οὐδέποτε καπνίζει, πίνει ὁμως, τρώγων, οἶνον καὶ ἐπισφραγίζει τὸ δεῖπνόν του διὰ ποτηρίου οἴνου τοῦ Πόρτο, εἰς ὃν ἀρέσκειται κατ' ἐξοχὴν. Ὁ Τσάμπερλαϊν οὐδέποτε ἐξάγει τὸ μακρὸν καὶ δυνατόν αὐτοῦ πούρο ἀπὸ τοῦ στόματος, τρώγων δὲ πίνει καμπανίτην. Ὁ Τζῶν Μόρλεϋ πίνει ἐπίσης καμπανίτην, ἀλλὰ καπνίζει σιγαρέτα. Ὁ Σίρ Χάρκουρτ πιάσχων δεινῶς τὸν στόμαχον, ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀπέσχε τῶν ποτῶν τελευταῖον ὁμως ἐπανήλθεν εἰς τὸν ἐρυθρὸν οἶνον. Ὁ λόρδος Ρανδῶλφ Κούρσιλλ πίνει ὀλίγον, ἀλλὰ καπνίζει πολὺ. Ὁ Λαδουσερ εἶνε τόσῳ περιπαθὴς καπνιστὴς ὥστε πάντοτε φέρει μεθ' ἑαυτοῦ ὑπερμεγέθη σιγαροθήκην, κατὰ δὲ τὰς συνεδριάσεις συχνότατα διατρίβει εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ καπνίσματος. Ὁ λόρδος Σαλιςβουρὺ, ἕνεκα τοῦ ἐπισφαλοῦς τῆς ὑγείας του, εἶνε ἡναγχασμένος νὰ πίνῃ μετρίως ἐρεθιστικά ποτὰ, οὐδέποτε δὲ καπνίζει. Ὁ λόρδος Δουφερὶν τέλος οὔτε πίνει, οὔτε καπνίζει.

Ἀγγλικὸν τι ἐβδομαδιαῖον φύλλον προσεκάλεσε τοὺς συνδρομητὰς του ν' ἀποφανθῶσι διὰ ψηφοφορίας τίνα κρίνουσιν ἐκ τῶν ζώντων ἀνδρῶν τὸν μέγιστον. Ἡ γενομένη διαλογὴ ἀπέδειξε ὅτι 32,500 ψήφους ἔλαβεν ὁ Γλάδστων καὶ 32,300 ὁ Βίσμαρκ. Ἐνίκησε λοιπὸν διὰ 200 ψήφων ὁ Βρετανός. Ἀλλ' ἡ «Ἐφημερίς τῆς Κολωνίας» ἐρωτᾷ εὐφρῶς ἐὰν, γινομένης παρομοίας ψηφοφορίας ἐν Γερμανίᾳ, θὰ ἐλάμβανε 32,300 ψήφους ὁ Γλάδστων;